

VERSLAG

VAN DE

SCHOOL VOOR HOOGER ONDERWIJS,

GENAAMD:

„DE VRIJE UNIVERSITEIT”,

gevestigd te Amsterdam (Keizersgracht 162),

over het jaar 1889.

De terugblik op een tienjarig tijdvak geeft ruime dankensstof. Veel is er wat ongedaan bleef, omdat de krachten ontbraken; veel was er dat verkeerd gedaan werd, omdat wij in alles en bij alles maar al te zeer moeten ervaren, dat de tijd der volkomenheid nog niet gekomen is. Maar de Heere, wiens werk wij in alle zwakheid mochten doen, heeft zich ook van ons believen te bedienen om eenigszins te mogen werkzaam zijn aan de beoefening der wetenschap, in gebondenheid aan Zijn Woord. Immers in dit eerste tiental van jaren mochten van ons uitgaan zes en twintig mannen, die thans als bedienaren des Woords werkzaam zijn in de kerken, die hen riepen, twee mannen, die als rechtsgeleerden arbeiden op den post, waar de Heere ze riep, twee mannen, die als literatoren gymnasiaal onderwijs geven, terwijl er nog onderscheidene zijn, die op het punt staan naar hunne kerken te vertrekken of zich beroepbaar te stellen.

En nu moge men zeggen: Wat zijn deze onder zóovelen? — We zullen aanstonds antwoorden: een kleine, onbeduidende schare — en toch, in de gelijkenis van het mosterdzaad doet de Heere het klaarlijk opmerken, hoe dat kleine, onaanzienlijke zaadje onder Zijn zegen een boom kan worden, in welks takken de vogelen des hemels komen om te nestelen. Zulk een zaadje te mogen zijn, opdat de Heere er een boom uit doe voortkomen op Zijn tijd, een boom, die een schuilplaats moge zijn voor Zijn muschkens — dat is dan ook het eenige ideaal van deze school der wetenschap.

De wetenschap te beoefenen, doch niet om de *wetenschap* alleen; maar om door haar meer te leeren kennen van den verborgen raad Gods tot des menschen verlossing en zaligheid; van Zijn onuitsprekelijke grootheid, majesteit en heerlijkheid in al de werken Zijner handen; van Zijne heiligheid in de zege-